

съ себѣ си изъ міръ изрядны количества отъ рѣкописи, кои то, подиръ смърть тѣ на владѣтели тѣ имъ, мину-вали въ вѣчнѣхъ собстренность на мѣнастыры тѣ и Св. Горскы тѣ скытове. И тѣй, отъ тыя приобрѣтенія и мѣстны литературны трудове, въ сѣкы мѣнастырь и скытъ ся образували доста значителны библіотеки, кои то въ сегашно време съставятъ най хубаво то украшеніе на Атонъ и негова та драгоцѣнность за наукѣ тѣ. Въ тѣзы библіотеки е запазена сичка та ученость на Христіанскѣхъ Византія, има много рѣдкы рѣкописы и дѣловны актове, кои до сега никога не сѣ ся печата-ли, подробно то изслѣдваніе на кои то лы запознава съ животъ тѣ на стары тѣ Грьци и наукѣ тѣ имъ(*). Нѣй нѣма да разглѣдаме тука съдържаніе то и съставъ тѣ на рѣкописы тѣ, като оставимъ тѣзи работа на специ-алисты тѣ, а ще хвърлимъ единъ бързъ погледъ върху *тога*, какъ ся отнася къмъ тая ученость съвременно то ны Св. Горско калугерство.

Подиръ Византійско то паданіе, Грьцка та ученость наченала твърдѣ скоро да исчѣзва, енергія та къмъ на-укѣ тѣ ослабнала, и въ този періодъ Грьція не произ-вела нищо забелѣжително. Св. Гора, малко по малко наченала да ся пълни съ невѣжды, кои то глѣдали на книги тѣ, кои ся вардали въ библіотеки тѣ, като на старъ, бесполезенъ пометъ, и мысляли, кѣкво по стод-но, практическо употребленіе, да направятъ отъ него.

(*) Ако ся съберяхъ на едно мѣсто сичкы тѣ книги, кои ся пазятъ въ св. Горѣ, то щеше да ся състави една библіотека, съ коя то, по богатство то на рѣкописы тѣ си, не можеше ся сравни нити една отъ Европейскы тѣ библіотеки. То ся знае, че тука повечето отъ рѣкописы тѣ имѣтъ религіозно съдър-жаніе, нѣ между тяхъ има и няколко интересны, и неизвѣстны юще міру изслѣдованія, относительно до свѣтскы тѣ науки и ис-куства та. Съ богатство то на св. горскы тѣ библіотеки сѣ на, отъ части запознали, въ послѣдніе време, архимандритъ тѣ Порфирій и Г. Севастіановъ.